

מהעולם - לא צריך, שהרי המח
והקלפה שלו הנה. הקדים המח,
שפתיב היטיבה ברצונך את ציון
- בהתחלה, ואחר כך תבנה
חומות ירושלים. אותה חומה
החיצונית, שהיא קלפה, שלו היא
ממש, שפתיב (זכריה ב) ואני אהיה
לה נאם ה' חומת אש סביב. אני
ולא הצד הרע.

ישראל הם המח העליון של
העולם. ישראל עלו במחשבה
בתחלה. העמים עובדי עבודת
כוכבים ומזלות, שהם קלפה,
הקדימו, שפתיב (בראשית לו) ואלה
המלכים אשר מלכו בארץ אדום
לפני מלך מלך לבני ישראל.
ועתיד הקדוש ברוך הוא להקדים
את המח בלי קלפה, שפתיב (ירמיה
ב) קדש ישראל לה' ראשית
תבואתה. המח קודם לקלפה.
ואף על גב שהמח יעמד בלי
קלפה, מי הוא שיושיט יד לאכל
ממנו? משום שכל אכליו יאשמו
רעה תבא אליהם נאם ה'.

באותו זמן, (תהלים נא) אז תחפץ
זבחי צדק. היות שהרי אז יתחבר
הכל בחבור אחד, ויהיה השם
שלם בכל תקונו, ואז הקרבן יהיה
שלם לה' אלהים. שעכשו אלהים
לא מתחבר לקרבן, שאלמלא
התחבר בו, כמה אלהים יעלו
אזנים להתחבר לשם. אבל פאותו
זמן, (שם פו) כי גדול אתה ועושה
נפלאות אתה אלהים לבדך. ואין
אלהים אחר.

ובאותו זמן כתוב, (דברים לב) ראו
עתה כי אני הוא ואין אלהים
עמדי. (ראו עתה) ראו כי אני הוא
גדול, מה זה עתה? אלא שלא
היה קדם לכן, ובאותו זמן זה
יהיה. אמר הקדוש ברוך הוא,
עתה ראו מה שלא יכלתם לראות
מקדם לכן.

כי אני אני, למה פעמים? אלא

חומות ירושלים. ההיא חומה דלבר, דאיה
קליפה, דיליה היא ממש. דכתיב, (זכריה ב) ואני
אהיה לה נאם יי' חומת אש סביב. אני ולא
סטרא בישא.

ישראל, אינון מוחא, עלאה דעלמא. ישראל
סליקו במחשבה בקדמיתא, עמין
עובדי עבודת כוכבים ומזלות, דאינון קליפה,
אקדימו. דכתיב, (בראשית לו) ואלה המלכים אשר
מלכו בארץ אדום לפני מלך מלך לבני
ישראל. וזמין קדשא בריך הוא, לאקדמא
מוחא, בלא קליפה. דכתיב, (ירמיה ב) קדש
ישראל ליי' ראשית תבואתה, מוחא קדים
לקליפה. ואף על גב דמוחא יקום בלא
קליפה, מאן הוא דיושיט ידא למיכל מגיה,
בגין, (ירמיה ב) דכל אוכליו יאשמו רעה תבא
אליהם נאם יי'.

בהווא זמנא, (תהלים נא) אז תחפץ זבחי צדק.
בגין, דהא פדין, יתחבר פלא בחבורא
חדא, ויהא שמא שלים בכל תקוניה. וכדין
קרנא להוי שלים, ליי' אלהים. דהשתא
אלהים לא אתחבר לקורבנא, דאלמלא
אתחבר ביה, כמה אלהים יסלקון אודינן
לאתחברא תמן. אבל בהווא זמנא, (תהלים פו) כי
גדול אתה ועושה נפלאות אתה אלהים לבדך.
ואין אלהים אחרא.

ובהווא זמנא כתיב, (דברים לב) ראו עתה כי אני
אני הוא ואין אלהים עמדי (ראו עתה)
ראו כי אני הוא סגי, מאי עתה. אלא דלא
היה קדם לכן, ויהווא זמנא ליהוי. אמר
קדשא בריך הוא, עתה ראו, מה דלא תיכלון
למיחמי מקדמת דנא.

כי אני אני, תרי זמני אמאי. אלא לדייקא,
דהא לית תמן אלהים, אלא הוא. דהא